

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE CORPUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

INFORMARE

01.08.2019

Corpul Național al Polițiștilor vă informează că în conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, Ministerul Afacerilor Interne supune dezbaterii publice LEGEA privind căutarea persoanelor dispărute – https://www.cnpromania.ro/upload/blog/229_1564682549_proiect_Lege_persoane_disparute.pdf.

Proiectul de lege are la bază conceptul de situație de vulnerabilitate, ca stare de natură a pune în pericol integritatea corporală, sănătatea sau viața persoanei dispărute, situație ce impune demararea cu celeritate a unui complex de activități. Demersul legislativ valorifică atât oportunitățile oferite de tehnologiile moderne cât și mijloacele clasice de căutare a persoanelor, inclusiv cu sprijinul populației. Acesta stabilește cadrul în care se desfășoară activitatea de căutare, stabilind competențe, proceduri, metode și mijloace, garanții și drepturi.

Proiectul de lege este structurat pe mai multe capitole, după cum urmează:

1. Capitolul I – Dispoziții generale

Acest capitol cuprinde norme referitoare la domeniul de aplicare, definirea unor termeni și expresii, autoritățile competente, stabilirea categoriilor de persoane care se află într-o situație de vulnerabilitate.

1.1. Domeniul de aplicare. Actul normativ nu se aplică pentru identificarea, căutarea, localizarea și prinderea unei persoane date în urmărire în scopul aducerii acesteia în fața organelor judiciare ori punerii în executare a anumitor hotărâri judecătorești; în acest caz autoritățile competente vor face aplicarea art.521 și următoarele din Codul de procedură penală.

În cazul în care sunt informații că o persoană dată în urmărire se află într-o situație de vulnerabilitate (ex: este victima unui accident într-un mediu ostil), va fi posibilă utilizarea metodelor și mijloacele specifice căutării persoanelor dispărute întrucât, într-un asemenea caz, scopul căutării va fi eliminarea stării de pericol privind integritatea corporală, sănătatea sau viața persoanei respective.

Totodată, legea nu se va aplica pentru găsirea unei persoane pentru a participa la o procedură în fața unei autorități sau pentru a-și îndeplini obligații civile. În astfel de situații, organele statului vor acționa potrivit cadrului normativ specific fiecărei situații particulare¹.

1.2. În ceea ce privește **autoritățile competente**, proiectul detaliază competențele ce revin autorităților naționale potrivit sistemului organizatoric actual.

- a) **Poliția Română:** Astfel, în considerarea art.26 alin.(1) pct.13 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, acestei instituții îi revine responsabilitatea de a coordona activitățile de căutare pe întreg teritoriul național a persoanelor dispărute. De asemenea, Poliția Română este

îndrituită să dezvolte relații de cooperare polițienească internațională cu organisme omoloage din străinătate pentru găsirea unor persoane atunci când intervine un element de extraneitate (ex: un cetățean român este dispărut pe teritoriul altui stat sau persoana dispărută pe teritoriul României este cetățean străin).

- b) **Ministerul Public:** Ținând cont de rolul procurorului în cadrul activității de urmărire penală, proiectul de lege stabilește faptul că acesta supraveghează activitatea de căutare atunci când persoana dispărută este victimă a unei infracțiuni ce are legătură cu dispariția sa. Totodată, în considerarea și detalierea prevederilor art. 63 lit. g) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *Ministerul Public apără drepturile și interesele legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție, ale dispăruților și ale altor persoane, în condițiile legii*, proiectul de act normativ conferă procurorului competența de a supraveghea activitatea organelor de poliție în domeniul căutării persoanelor dispărute.

Atunci când persoana dispărută se află în *mediu ostil (mediu nefavorabil vieții sau greu accesibil, precum o zonă muntoasă, mare, curs de apă, peșteră, galerie minieră sau tuneluri)* desfășurarea și coordonarea acțiunilor pentru căutarea și salvarea acesteia în acel mediu se asigură de către autoritățile responsabile, potrivit rolului stabilit acestora prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, act normativ emis în aplicarea ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență. Potrivit acestor reglementări îndeplinesc *rol principal* în activitatea de *căutare-salvare* următoarele autorități:

- ✚ căutare și salvare de vieți omenești pe mare (SAR): Ministerul Transporturilor, prin Autoritatea Navală Română (ANR) și Agenția Română de Salvare Vieți Omenești pe Mare (ARSVOM);
- ✚ căutare aeronave civile: Ministerul Transporturilor, prin Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian (ROMATSA);
- ✚ căutare nave/aeronave militare: Ministerul Apărării Naționale, prin Statul Major al Forțelor Navale (SMFN) și Statul Major al Forțelor Aeriene (SMFA);
- ✚ căutare-salvare persoane blocate în galerii miniere: Ministerul Economiei, prin operatorii economici de profil, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin serviciile specializate SALVASPEO pentru mediul subteran speologic, și Ministerul Energiei, prin operatorii economici de profil;
- ✚ căutare-salvare persoane în mediu muntos, greu accesibil: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin serviciul specializat SALVAMONT, Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General al Jandarmeriei Române;
- ✚ căutare și salvare persoane în zona de îmbăiere la Marea Neagră: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin serviciul specializat SALVAMAR, și Ministerul Afacerilor Interne

1.3. În cuprinsul proiectului sunt enumerate circumstanțele ce trebuie avute în vedere pentru a aprecia dacă o persoană se află sau nu într-o **situație de vulnerabilitate**. Menționăm faptul că enumerarea nu este limitativă, astfel încât, în raport de circumstanțele particulare ale persoanei, în special a comportamentului său obișnuit, ori ale contextului dispariției, organele competente pot considera ca fiind într-o situație

de vulnerabilitate și alte persoane dispărute decât cele încadrate într-una din categoriile expres prevăzute de lege.

În acest caz, previzibilitatea și aplicarea unitară a normei este asigurată atât de mecanismul de control instituțional (poliție-parchet- instanță) cât și de dreptul oricărei persoane de a contesta decizia autorităților competente privind încadrarea sau nu a unei persoane ca fiind într-o situație de vulnerabilitate.

2. Capitolul II – Cadrul organizatoric

Acest capitol cuprinde norme privind:

- ✚ constituirea la nivelul Poliției Române a unor structuri specializate pentru coordonarea activităților de căutare a persoanelor dispărute;
- ✚ constituirea, administrarea și utilizarea Dispeceratului de urgență "Dispariție minor";
- ✚ instituirea unor mecanisme de informare publică.

2.1. Constituirea unor structuri specializate este justificată în primul rând de necesitatea de a acționa în mod calificat raportat la importanța pe care o are viața, integritatea și sănătatea unei persoane în sistemul de valori naționale.

Deși există anumite elemente de similitudine între căutarea persoanelor date în urmărire și cele dispărute, diferențele sunt cele ce justifică delimitarea în cadrul structurilor de poliție a celor două linii de muncă. Aceste diferențe constau, în special, în mijloacele și metodele folosite, măsurile de urmat în cazul găsirii persoanei căutate, pericolozitatea acesteia, relația cu membrii de familie ai persoanei căutate, existența sau nu a unei cauze penale.

Raportat la modul de organizare ierarhică a Poliției Române, precum și la relațiile de subordonare stabilite între diferite componente organizatorice ale acesteia, prin proiect se propune constituirea unor *structuri specializate* după cum urmează:

- a) *la nivel central* – în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române;
- b) *la nivel teritorial* – în cadrul aparatului central al inspectoratului județean de poliție, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

În ceea ce privește *nivelul local*, în cadrul polițiilor municipale și orășenești se va desemna personal cu atribuții în gestionarea cazurilor privind persoanele dispărute. *Unitatea centrală pentru căutarea persoanelor dispărute* va avea, în special, un rol de coordonare și sprijin al unităților de poliție în procesul de căutare a persoanelor, fie prin implicare directă, fie prin crearea mecanismelor administrative și de lucru specifice domeniului. Abordarea multidisciplinară a situației impune ca această structură să fie încadrată atât cu specialiști în munca operativă de poliție cât și cu psihologi și sociologi. Asemenea structuri centrale specializate funcționează în state precum **Spania** (Centrul Național pentru Dispăruți din cadrul Ministerului de Interne Spaniol, operaționalizat începând cu iunie 2017), **Olanda** (Biroul Național de Persoane Dispărute - LBVP) sau **Italia** (Comisariatul Extraordinar al Guvernului pentru Persoane Dispărute - departament în cadrul Ministerului de Interne, înființat în anul 2007).

Nivelul ierarhic al structurilor, organizarea acestora și numărul de posturi urmează a fi stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, în conformitate cu legislația în domeniu aplicabilă Ministerului Afacerilor Interne și Poliției Române.

2.2. Dispeceratul de urgență "Dispariție minor"

Scopul înființării acestui dispecerat de urgență este de a asigura preluarea cu celeritate a unor sesizări cu privire la dispariția minorilor. Elementul esențial al

conceptului și eficiența sa este dată în special de posibilitatea preluării prin acest mecanism a *acordului reprezentantului legal al minorului privind localizarea tehnică a acestuia*.

În acest scenariu, după obținerea acordului, se va proceda de îndată la localizarea tehnică a minorului, urmând ca datele astfel obținute să fie transmise organului de poliție aflat în teren. Se exploatează astfel momentul operativ, ținând cont de faptul că, în cazul dispariției, de cele mai multe ori persoana în cauză (minor) nu are posibilitatea de a menține în stare de funcționare telefonul (alt dispozitiv electronic) pe o perioadă foarte îndelungată.

Proiectul de act normativ detaliază și elemente referitoare la constituirea și administrarea sa, cooperarea cu alte autorități, gestionarea apelurilor și sesizarea autorităților competente.

2.3. Unul dintre principalele instrumente de informare publică îl reprezintă internetul. Din acest considerent, prin proiect se stabilește un set minim de obligații pentru Poliția Română referitoare la comunicarea din oficiu a unor categorii de informații de interes public, menite a sprijini procesul de localizare a unor persoane dispărute sau de a preveni apariția unor astfel de situații.

3. Capitolul III - Sesizarea dispariției unei persoane și declanșarea procedurilor de căutare

Acest capitol cuprinde norme privind:

- ✚ organele de poliție competente, celeritatea primirii sesizării, activitățile complementare primirii sesizării;
- ✚ declanșarea procedurilor de căutare (verificările preliminare, încadrarea într-o situație de vulnerabilitate).

3.1. Demersul legislativ recunoaște dreptul oricărei persoane de a sesiza autoritățile competente cu privire la dispariția unei persoane. Sesizarea poate fi făcută în orice modalitate ce permite identificarea persoanei care a formulat-o și a persoanei dispărute. Pentru a preîntâmpina apariția unor sesizări nejustificate, prin proiect se propune introducerea unor mecanisme de descurajare prin instrumente de drept, justificarea acestora fiind realizată la "Capitolul sancțiuni". Totodată, este recunoscut rolul activ al autorităților, sens în care se stabilește faptul că acestea se pot sesiza și din oficiu cu privire la dispariția unei persoane aflate în situație de vulnerabilitate.

3.2. Regula generală referitoare la competența organelor de poliție este cea care decurge din locul dispariției, definit ca fiind locul în care persoana dispărută a fost văzută ultima dată sau despre care există informații că a fost prezentă.

Excepțiile se referă la situațiile în care locul dispariției nu este cunoscut sau când acesta este în străinătate, caz în care competența este determinată, în ordine, de: locuința efectivă a persoanei dispărute, ultima reședință sau domiciliul acesteia. Atunci când o autoritate necompetentă, inclusiv o unitate de poliție, înregistrează o sesizare privind o persoană dispărută, proiectul instituie obligația de transmitere a acesteia - de urgență - organelor de poliție competente.

De asemenea, proiectul tratează în mod distinct situația sesizării dispariției unei persoane aflată într-un mediu ostil. În această situație, sesizarea urmează a fi adresată autorităților responsabile cu căutarea și salvarea persoanelor aflate în astfel de medii,

potrivit rolului stabilit acestora prin reglementările privind managementul tipurilor de risc.

3.3. Întrucât în acest domeniu orice întârziere este de natură a îngreuna procesul de găsire a persoanei și, după caz, de salvare a persoanei, orice sesizare privind dispariția unei persoane trebuie preluată **cu celeritate**. Proiectul oferă câteva repere legislative referitoare la procedura de preluare a sesizării, astfel încât să fie create premisele colectării, încă de la început, a unui set de date și informații cât mai consistent și util scopului.

3.4. Verificările preliminare au drept scop confirmarea dispariției și încadrarea persoanei dispărute în categoria celor aflate într-o situație de vulnerabilitate. Atunci când din primele verificări, se constată că persoana dispărută este într-o **situație de vulnerabilitate**, organele de poliție au obligația de a declanșa, **imediat**, procedurile de căutare a acesteia.

În cazul în care persoana dispărută nu este încadrată ca fiind într-o situație de vulnerabilitate, organele de poliție procedează la căutarea acesteia prin introducerea de semnalări și verificări în baze de date, în termen de maximum 24 de ore de la data confirmării dispariției, respectiv prin desfășurarea unor activități investigative în teren, în termen de maximum 48 de ore de la data confirmării dispariției.

4. Capitolul IV - Metode și mijloace de căutare a unei persoane dispărute

Acest capitol prevede principalele activități ce pot fi desfășurate în vederea găsirii unei persoane dispărute

4.1. *activității investigative și de cercetare pentru obținerea de date și informații*, precum:

- a) introducerea de semnalări și verificări în baze de date;
- b) activități investigative în teren;
- c) solicitarea și valorificarea sprijinului populației;
- d) consultarea și ridicarea de obiecte și înscrisuri;
- e) cercetarea criminalistică;
- f) efectuarea unor expertize sau constatări.

4.2. *căutarea persoanei în teren* – activitate ce urmează a fi desfășurată fie de către organele de ordine publică (în cadrul activităților specifice de ordine publică) fie în cadrul procedurilor de căutare sistematică în teren;

4.3. *căutarea în domiciliul sau sediul unei persoane*, fără acordul acesteia.

La elaborarea regulilor privind pătrunderea în domiciliul sau reședința oricărei persoane fizice, fără acordul acesteia, precum și în sediul oricărei persoane juridice, fără acordul reprezentantului legal al acesteia au fost avute în vedere prevederile art.27 alin.(2) lit.b) din Constituția României, republicată. Potrivit normei constituționale, de la principiul inviolabilității domiciliului se poate deroga, **prin lege**, pentru **înlăturarea unei primejdii** privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane. Astfel, acest proiect reprezintă actul normativ cu putere de lege cerut de constituție ca temei al derogării.

Astfel, nu va fi necesar acordul atunci când există indicii că viața sau integritatea corporală a persoanei dispărute aflată în spațiul respectiv este în pericol.

De asemenea, având în vedere situația specială a minorilor și persoanelor puse sub interdicție judecătorească, proiectul prevede faptul că organele de ordine publică pot pătrunde într-un spațiu privat, fără niciun acord, pentru a facilita luarea în custodie a acestor persoane dispărute de către reprezentantul legal sau reprezentantul structurii de asistență socială competentă. Ca element de garanție, se impune obligația în sarcina organelor de ordine publică de a solicita predarea în custodia acestora a persoanei dispărute, anterior pătrunderii în spațiul privat. Tot ca element de garanție, este reglementată și procedura de pătrundere în spațiul privat (obligația de raportare ierarhică, obligația de a părăsi spațiul privat după înlăturarea pericolului, întocmirea unor documente privind această activitate).

4.4. *utilizarea unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute*, precum: localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice; interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță; accesul la un sistem informatic; obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului; reținerea, predarea sau percheziționarea trimiterilor poștale; obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane; cercetarea criminalistică în domiciliul, reședința sau sediul unor persoane, fără acordul acestora; obținerea datelor privind situația medicală a unei persoane.

Ținând cont de elementele de similitudine între obținerea unor informații/probe în procesul penal și obținerea datelor necesare găsirii persoanei dispărute, la reglementarea procedurii de utilizare a *unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute* au fost avute în vedere reglementările corespunzătoare din Codul de procedură penală, **fiind valorificate în mod corespunzător acele garanții specifice.**

Astfel, aceste metode care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului vor putea fi folosite numai în situația în care:

- a) persoana dispărută se află într-o situație de vulnerabilitate;
- b) datele și informațiile necesare găsirii persoanei dispărute nu ar putea fi obținute în alt mod sau starea de pericol actual în care se află persoana nu permite obținerea acestora în alt mod;
- c) măsura este proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța datelor și informațiilor ce urmează a fi obținute sau pericolul în care se poate afla persoana dispărută.

Proiectul cuprinde corelativ și procedura *obținerii autorizației*, fie – **ca regulă** - de la judecătorul desemnat din cadrul tribunalului în a cărei rază de competență teritorială a fost sesizată dispariția, fie – **ca excepție** - de la procurorul competent. Excepția va avea aplicabilitate numai atunci când întârzierea obținerii autorizării ar pune în pericol grav sănătatea, integritatea corporală sau viața persoanei dispărute și este însoțită de garanții adecvate, *similare celor din Codul de procedură penală*.

4.5. este instituit cadrul referitor la *Mecanismul "Alertă răpire copil"* (condiții, competență, mesaj)

Acest mecanism este funcțional și în prezent, fiind dezvoltat în parteneriat de către Poliția Română, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, alte

instituții ale statului, precum și organizații neguvernamentale și persoane juridice din diferite sfere de activitate.

Proiectul propune valorizarea bunelor practici în domeniu și simplificarea procedurii de adeziune la acest mecanism, pentru a facilita implicarea unui număr cât mai mare de persoane interesate și atragerea unor resurse sporite.

Ca element de noutate, pentru diseminarea mesajelor de alertă către populație, urmează a fi utilizate și canalele specifice situațiilor de urgență, inclusiv sistemul "RO-ALERT".

4.6. *dosarul dispariției* (constituirea, reevaluarea periodică și trecerea dosarului dispariției în evidența pasivă, clasarea acestuia)

Proiectul impune, în sarcina procurorului și a organelor de poliție, obligația de a reevalua periodic, cel puțin o dată la 3 luni, datele și informațiile din dosarul dispariției și de a stabili activitățile ce urmează a fi desfășurate în continuare.

Sunt stabilite termenele de trecere în evidența pasivă a dosarului, precum și elemente de garanție referitoare la redeschiderea acestuia atunci când sunt obținute noi date și informații care pot conduce la găsirea persoanei dispărute.

Este important de menționat faptul că, chiar și în situația trecerii dosarului în evidența pasivă, *semnalările din bazele de date create în scopul găsirii persoanei dispărute rămân active*, astfel încât, în cazul depistării, autoritățile competente pot lua măsurile prevăzute de lege, în raport de specificul fiecărei situații în parte.

4.7. *sunt* introduse noi seturi de garanții, printre care cele la: referitoare

a. plângerea împotriva măsurilor luate sau dispuse de organele de

poliție sau procuror;

b. drepturile membrilor de familie ai persoanei dispărute.

La instituirea drepturilor au fost avute în vedere și prevederile Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea faptului că, atât persoana dispărută cât și anumiți membri ai familiei acesteia, reclamă aceeași nevoie de sprijin precum victimele unor infracțiuni.

5. Capitolul V - Măsurile ce trebuie luate în cazul găsirii persoanelor dispărute

Acest capitol abordează aspecte referitoare la:

- persoane dispărute care trebuie doar localizate (adulți);
- persoane dispărute care, după localizare, trebuie internate în instituții sau unități sanitare;
- minori sau persoane puse sub interdicție care, după localizare, trebuie reîntoarse alături de reprezentanții lor legali.

6. Capitolul VI - Baze de date privind persoane dispărute și evidențe specifice,

reglementează, în acord cu cadrul general specific protecției datelor cu caracter personal, aspecte referitoare la bazele de date privind:

- a) persoane dispărute;
- b) persoane cu identitate necunoscută;
- c) rămășițe umane neidentificate.

Constituirea acestor baze de date se va face cu respectarea prevederilor Legii nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date, în considerarea faptului că astfel de prelucrări *constituie prelucrări efectuate în scopul prevenirii infracțiunilor, precum și realizării activităților de menținere și asigurare a ordinii și siguranței publice.*

Astfel, pentru fiecare bază de date sunt stabilite elementele de conținut (categoriile de date cu caracter personal prelucrate), termenele de stocare, elementele care pot face obiectul secțiunii publice (care pot fi transmise populației pentru obținerea sprijinului acesteia).

Totodată, este instituit "Dosarul persoanei expusă riscului de dispariție", ca instrument la dispoziția autorităților competente pentru găsirea cu celeritate a unor persoane expuse riscului de dispariție.

Sunt considerate persoane expuse riscului de dispariție:

1. copilul care beneficiază de protecția specială prevăzută de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
2. persoana internată medical, potrivit Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată.

Ca element de protecție a datelor cu caracter personal și garanție care să asigure prelucrarea neexcesivă a acestor date, dosarul se va constitui la nivelul autorităților ce au în îngrijire / supraveghere aceste persoane. Procurorul și organele de poliție competente vor avea acces la date doar în situația dispariției persoanei în cauză.

Prin ordin comun al ministrului afacerilor interne, ministrului muncii și justiției sociale și ministrului sănătății, urmează a fi stabilite aspecte administrative și procedurale privind cooperarea între organele de poliție și instituțiile ce gestionează dosarele, constituirea dosarului persoanei expusă riscului de dispariție, precum și măsurile de confidențialitate și securitatea datelor și informațiilor din cuprinsul dosarului.

7. Capitolul VII - Cooperarea internațională, tratează aspecte privind:

- primirea și formularea unor cereri de asistență;
- transmiterea semnalărilor în baze de date internaționale.

Se instituie obligația pentru Poliția Română de a răspunde cererilor de asistență formulate de către autorități competente din alte state, referitoare la căutarea pe teritoriul României a

unor persoane dispărute, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.

103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, se creează posibilitatea ca Poliția Română să solicite sprijin autorităților competente din alte state în vederea găsirii persoanei în cauză, comunicând acestora datele și informațiile necesare în acest sens.

8. Capitolul VIII – Sancțiuni – raportat la specificul activității se propune incriminarea ca infracțiune a faptelor de:

- a) sesizare nejustificată a dispariției unei persoane;
- b) obstrucționare a procedurilor de căutare.

Regimul sancționator este similar celui instituit în cazul infracțiunilor contra înfăptuirii justiției prevăzute de art. 268 (inducerea în eroare a organelor judiciare), art. 271 (obstrucționarea justiției) și art. 273 (mărturia mincinoasă) din Codul penal.

Prin incriminarea acestor fapte, se urmărește constituirea unor noi garanții menite a facilita procesul de salvare a vieții, sănătății și integrității corporale a persoanei dispărute.

Pericolul social abstract al acestor fapte justifică pedepsirea acestora prin instrumente de drept penal.

9. Capitolul IX - Dispoziții finale, reglementează aspecte privind:

- a) operaționalizarea Dispeceratului de urgență "Dispariție minor"
- b) termenele pentru adoptarea legislației subsecvente;
- c) situația cauzelor privind persoanele dispărute aflate în lucru
- d) intrarea în vigoare a legii.

În ceea ce privește termenele de intrare în vigoare și de emitere a unor acte, trebuie reținut faptul că, pentru a produce efecte depline, este necesar ca legea să fie însoțită și de *actele normative subsecvente*, care asigură cooperarea între instituțiile implicate, derularea mecanismelor administrative, s.a., respectiv de *cadrul organizatoric instituțional* (constituire structuri specializate, încadrare posturi, elaborare proceduri de lucru, instruire personal, s.a.).

Toate aceste măsuri trebuie corelate, astfel încât *aplicarea legii*, la termenul de intrare în vigoare stabilit, să fie *efectivă*.

Vă informăm că propunerile, sugestiile și opiniile membrilor organizației profesionale pot fi transmise, pe adresa de e-mail dgj_transparenta@mai.gov.ro.

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

